erdalllll

2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

6 MAYIS 1992

SAYI: 8

KDV. DAHİL
2000 LİRA

KARA MURAT

ÖZET: Müthiş bir Türk düşmanı olan Kazıklı Voyvoda, 150 Türk'ü vahşice öldürtür. Kara Murat Voyvoda'dan intikam almak için yemin eder..

AŞK ve KAN

Kara Murat panter çevikliğiyle yana kaçtı.

Fakat uzun kılıcın sivri ucu bu defa omuzunda küçük bir delik açtı. Her tarafı kana bulanmıştı. Seyirciler:

- Artık delikanlıyı kimse kurtaramaz.. demeye başlamışlardı.

Popescu, son ve öldürücü hücuma hazırlanıyordu. Gözlerinde vahşi bir galibin sevinci vardı.

Fakat birden, çok garip bir şey oldu.

Cellâtın yüzünü parlak bir ışık aydınlattı. Göz alıcı, kamaştırıcı, körletici bir ışıktı bu?

Bu keskin parlaklık karşısında cellât, gözlerini yummak zorunda kaldı.

Ne olmuştu?.. Bu ışık neyin nesiydi?

Kara Murat bunu düşünmedi bile... Yarım saniyelik bir zaman ona yetmişti.

Gerilmiş yaydan fırlayan bir ok gibi Popescu'nun üzerine atıldı, suratına müthiş bir kafa darbesi vururken, aynı anda çelik gibi pençesiyle onun kılıçlı bileğini yakaladı.

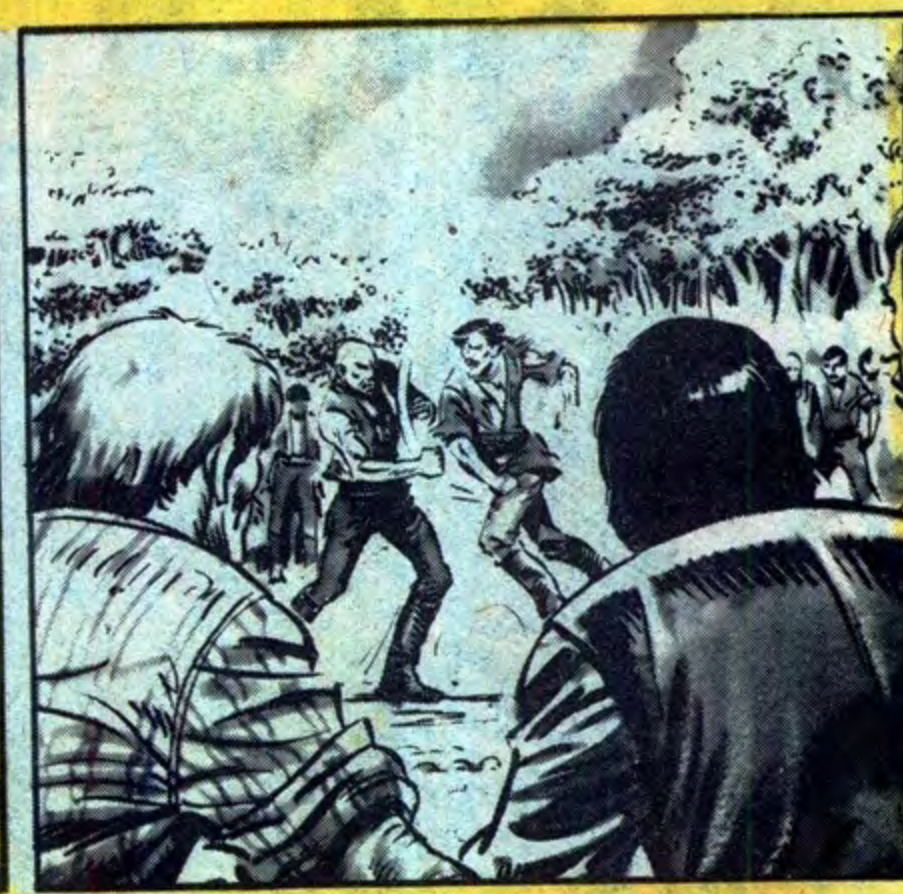

Popescu'nun burnundan kan fışkırdı.

Birbirlerine kenetlenen iki gövde yere yuvarlandı. İkisi de olanca gücünü harcıyor, Popescu, kılıçlı kolunu kurtarmaya çabalarken, Kara Murat, onun bileğini elinden kaçırmamaya çalışıyordu.

Bir an geldi ki, Popescu, bükülen kolunun kırılacağını anladı, dehşet içinde kalarak kılıcı bırakıp kaçtı.

Aynı anda Kara Murat'ın parmaklarını gevşettiğini hissetti, bileğini çekip kurtararak ayağa fırladı. Kara Murat bir tekmede kılıcı beş altı metre öteye fırlattı.

Şimdi silahsızdılar.

İkisi de çıplak yumruklariyle dövüşe devam ettiler. Öfkeli birer boğa gibi kin dolu bir halde atılıyorlar, yumruklarını karşılıklı savuruyorlardı.

Birbirlerinin çevresinde canavarca dönen ikiz bir kin fırıldağı halindeydiler.

Dövüş kıyasıya devam etti.

Her tarafları kan içindeydi.

Halk bu vahşetten korkmuştu. Bu güne dek böylesine dehşetli bir kavga görmemişlerdi.

Yazan: Rahmi Turan
Çizen: Abdullah Turhan

Gülen, sevinen, neşesinden kabına sığmayan tek kişi Voyvoda idi. Bu kanlı dövüş onu kuvvetli bir içki gibi sarhoş etmişti.

Kara Murat, birden aldatıcı bir sağ ve soldan sonra müthiş bir darbe yiyip,yanağının kemiğe kadar yarıldığını hissetti.

Açılan dehşet verici yara yüzünden, seyircilerin hayret nidaları çıkardıklarını duydu ve bir anda her tarafı kendi kanına bulandı.

Ama gık demedi.

Yalnız son derece ihtiyatla hareket eder oldu.

Çünkü çıplak yumruk değildi bunu yapan...

Aşağılık bir sınıftan olan Popescu gibi insanların pis hilelerini bildiği için aklı başına gelmişti.

Dikkat kesilip bekledi ve yalandan hücuma geçer gibi yapıp birden durdu, Popescu'nun elindeki madenin parıltısını gördü.

- Elinde muşta var! diye mırıldandı.

Bu muştayı neresinden çıkardığını düşünmedi bi-

le... Şimdi daha dikkatli, daha öfkeliydi.

Tekrar birbirlerine girdiler.

Bu ölüm-kalım savaşıydı.

İkisinden biri meydandan sağ çıkmayacaktı.

Kan görme hırsları tatmin olan ve gördükleri manzaradan dehşete düşen kalabalık bile "Artık dövüşü bıraksınlar!" diye mırıldanmaya başlamıştı.

Ama Voyvoda, sonsuz bir haz içinde "Devam" işareti veriyordu.

Oraya yığılıp ölecek hale gelmiş bulunan ve suratının kimliğini veren bütün hatları silinmiş olan Popescu bir ara sendeledi, durdu, nefes nefese kavgayı "Berabere" bırakmayı teklif etti.

Kara Murat ürperdi. O da sendeliyor, soluyordu. Ama yediği o muştalı yumruğu unutamıyordu.

Sendeleyerek Popescu'ya ilerledi ve konuşabilmek için bir ağız dolusu kan tükürdükten sonra:

- Sen kavgayı bıraksan da, ben asla bırakmam kalleş herif! diye haykırdı.

Popescu cevap olarak muştalı yumruğunu bir daha savurdu. Kara Murat bu darbeyi eğilerek atlattı ve ileri atılıp vurmaya devam etti.

Derken Popescu hızla kuvvetten düşmeye başladı. Kara Murat saldırdı, fakat ayağı kayıp yere düştü.

Posecu bunu fırsat bilip, kaplan gibi atılarak onu bastırdı ve arka arkaya yumruklar yağdırdı.

Birbiri ardından hızla gelen darbelerin altında gözleri kararan Kara Murat, içinde bulunduğu son derece perişan ve ümitsiz duruma rağmen direndi, dayandı ve üzerindeki iri gövdeyi yana çevirirek ayağa kalktı.

Artık, ikisi de yumruklarını bilinçsiz bir inatla savuruyorlardı. Seyircilerden bazılarının:

- Bu kavga değil, cinayet, durdurmak lâzım! dediği duyuldu.

Ama artık kimse durduramazdı onları.

Popescu'nun enerjisi sonuna gelmek üzereydi.

Kara Murat, durup dinlenmeksizin, önündeki, yüz

olmaktan çıkmış, saçma sapan küfürler mırıldanan, iğrenç, dehşet verici, kanlı cisme vurdu, vurdu.

Fakat gözlerinin önünde sallanıp duran Popescu'nun yüzü bir türlü gitmiyor, adam yıkılmıyordu.

Kara Murat, onun bu dayanıklılığına şaştı kaldı. Son hayatiyet buharı da Popescu'yu bırakıp gidinceye dek gittikçe ağırlaşan, yavaşlayan darbelerle vurmaya devam etti.

Bir ara, önündeki ne idüğü belirsiz şeyin çökmeye, yere doğru inmeye başladığını fark etti.

Az sonra, titreyen ve sendeleyen bacaklarıyle bu çöken vücudun tepesine dikilmişti.

Bulanık gözlerle çevresine bakınırken, yerde duran kılıcın yanına kadar gelmiş oluduğu gördü.

Kılıcı aldı:'' diye homurdandı.

Popescu yarı baygın bir haldeydi.

Onun gözlerini açmasını bekledi.

Bu sırada, sarayın alana açılan pencerelerinden birinde ufak tefek, bol saçlı, sevimli bir delikanlı:

- Allah Garip kulunun duasını kabul etti! diye mırıldanıyordu. Elinde kocaman bir ayna vardı ve güneş bütün şiddetiyle pencereye vuruyordu.

Ufak tefek genç, elindeki aynayı bir kenara bırakarak alana bakmaya devam etti. Bu, silahçının yağı idi.. Yüzünde, bir vicdan borcunu ödemiş insanların rahatlığı vardı... Kavganın en kritik anında, büyük aynayı güneşe tutarak ışığı Popescu'nun yüzüne yansıtıp onun gözlerini kamaştırdığı için memnundu.

Gördükleri eşine az rastlanır kavga karşısında büyülenen halk bağırıyordu:

- Öldür onu yabancı!

- O seni yenseydi, hiç acımazdı!

Popescu birkaç saniye sonra gözlerini açtığı zaman tepesinde dikilen Kara Murat'ın gölgesini ve elinde parlayan kılıcı gördü, her şeyin bittiğini anladı.

Bü küçümsediği delikanlı, kendisini devirmişti... Boğuk bir hıçkırık boğazında takıldı kaldı.

Kara Murat kılıcı, Popescu'nun gırtlağına dayadı, hafifçe bastırdı... Sivri çelik, deriyi delip yarım santim

ete gömüldü. Popescu:

- Öldürme beni delikanlı! Bağışla! Kölen olayın! diye yalvardı.

Kara Murat, inleyen, hıçkıran, merhamet dilenen bu insan artığına iğrenerek baktı:

- Tuuu sana be! Ölmeyi bile bilmeyecek kadar yüreksizmişsin! Nerede kaldı senin yiğitliğin? dedi.

Popescu ağlamaklı bir sesle yalvarmaya devam etti:

- Yendin beni! Zaten bittim, mahvoldum!.. Canıma kıyma bari!..

Kara Murat, etraftan "Öldür! Öldür!" diye tempo tutarak bağıran halka da tiksinerek baktı.

Kendini koruyamayacak hale gelen bir insanı öldürmek Türk'e yakışmazdı... Türk, düşene vurmazdı...

Fakat bu adam yaptığı kötülüklerle ölüme hak etmemiş miydi?

Kara Murat, yalvaran Popescu'ya tiksinirek baktı, sonra elindeki kılıcı toprağa sapladı:

- Seni öldürmeyeceğim Popescu! Sızlanma artık. Kalk ve defol! Bir daha sakın karşıma çıkma...

Döndü, bitkin bir halde Voyvoda'nın locasının bulunduğu tarafa doğru yürüdü.

Yürürken ayakta sallanır gibiydi.

Voyvoda'nın yanındaki Angela'yı gördü. Onun yüzündeki sevinç ışığını uzaktan bile fark etti.

Seyirciler Kara Murat'ı çılgınca alkışlıyordu.

- Ne yaman gençmiş bu?

- Popescu'yu öldürmeye bile tenezzül etmedi.

- Öldürmekten beter etti ama...

- Bana kalırsa büyük bir hata bu.

Kara Murat bitkin bir halde Voyvoda'nın önüne kadar yürüdü.

- İşte yendim cellâdını, dedi.

Başını kaldırırken Angela ile göz göze geldi.

Genç kadının bakışları sıcak bir sevgi, ılık bir heyecanla yüklüydü. Kara Murat ona bakarken, kalbinin titrediğini, hissetti, tatlı bir rüyada yaşar gibi:

- Bu gözlar bana baktıkça, bir değil on Popescu'yu tepelerim, diye mırıldandı.

Dövüşü sonuna kadar zevkle seyreden Kazıklı Voyvoda'nın görünüşü değişmişti. Kaşları çatılmış yüzünü düşünceli bir ifade kaplamıştı.

Voyvoda'nın kararan suratı, Angela'nın dikkatini çekti. Ürpererek:

- Bu domuz herif, yine ne fesatlar düşünüyor acaba?'' diye merak ve korkuyla ona baktı.

Voyvoda korkunç bir çehre ile:

- Onu yendin ama, büyük bir hata işledin delikanlı, dedi...

Kara Murat'ın rengi biraz sarardı. Hayretle:

- Ne gibi hata? diye sorarken, sinirleri bir felâketi önceden sezişin ıstırabiyle gerildi.

Voyvoda öfkeyle ayağa kalktı:

- Tutun şu köpeği, diye haykırdı.

Ortalığı ürpertici bir sessizlik çöktü. Muhafızlar koşup, Kara Murat'ı yakaladılar. Delikanlı

direnmek istedi ama, gücü kalmamıştı... O kadar yorgundu ki, ayakta zor duruyordu. Angela mosmor kesilerek:

- Ne yapıyorsunuz Majeste? diyecek oldu.

Voyvoda ters bir bakışla onu susturdu.

Kara Murat kendini biraz toparlamıştı:

- Hatamı söyleyecektiniz, dedi.

Voyvoda'nın bakışlarında ölüm alevleri vardı... Sesi meydanda çın çın öttü:

- Evet! Affedilmeyecek bir hata yaptın delikanlı!

Kara Murat:

- Hata insanlara mahsustur, dedi. Siz de, ben de hata yapabiliriz... Şu hatamı söylerseniz beni büyür bir meraktan kurtaracaksınız.

Voyvoda ağzından tükürükler saçarak kükredi:

- Sevgilime göz koydun!

Angela kıpkırmızı kesilerek araya girdi:

- Fakat Majeste!

- Sen sus! Seninle sonra hesaplaşacağım!

Kanlı gözlerini tekrar Kara Murat'a çevirdi:

- İnkâr edebilecek misin? Cevap ver!

Kara Murat omuz silkti:

- Ya ben çok aptalım, yada siz. Hâlâ ne dediğinizi anlayamadım.

Voyvoda ona vahşi vahşi baktı... Arkasındaki, subaya bir işaret yaptı, subayın uzattığı kutunun içinde bir bıçak vardı:

- Söyle bakalım, bu kimin bıçağı?

Kara Murat, bıçağı hemen tanıdı:

- Benim bıçağım!

Voyvoda garip bir şekilde güldü. Sonra kutudan ikinci bir bıçak çıkardı:

- Ya bu kimin?

Kara Murat esefle başını salladı:

- O da benim!

Voyvoda sinirli sinirli gülmesine devam etti:

- Bu bıçaklardan birini dün bana attın. Ötekisi ile de gece panteri öldürdün.. Bu ne demek?

Kara Murat, karşısındakini kızdırmak için saf saf sordu:

- Ne demek?.

- Bu şu demek... Gece Angela'nın odasındaydın... neden gitmiştin oraya? Panterin ona saldıracağı sana malûm mu olmuştu? Yoksa bir tesadüf müydü bu? Bana bak delikanlı, ben böyle masallara pek inanmam. İkinizi de affeder miyim sanıyorsunuz?

Kara Murat için çekti, acı bir sesle:

- Elbette böyle soylu bir hareket senden beklenemez! dedi.

Voyvoda'nın gözleri döndü:

- Nee? Bir de bana hakaret ediyorsun ha?

İşin çığrından çıktığını gören Kara Murat buz gibi bir sesle devam etti:

- Hakaret mi? Yok canım, ne münasebet! Hakaret insan olana edilir... Aldatıldığını, sevgilisine göz konulduğunu yüzlerce kişinin içinde bağıran kimseye insan denemez! Böyle bir alçak kelimesi ile bile anlatılamayacak kadar ufak, solucan gibi küçük ve iğrenç bir mahlûktur...

Bu son hakaret, Voyvoda'ya çok ağır geldi, kendini kaybetmiş bir halde haykırdı:

- Konuşturmayın şu iti! Vurun kazığa!... Yok yok kazğa vurmayın, asın! Dili bir karış dışarı fırlasın da uzunluğunu görelim...

Angela dehşet içinde:

- Yanılıyorsunuz majeste, onunla aramızda hiç bir şey yok, dedi.

Halk da onlara şaşırmış kalmıştı.

Ortalıkta çıt çıkmıyordu.

Hemen meydanın ortasına darağacı duruldu.

Angela'yı bir titreme kaplamıştı... Çaresizlik içindeydi. Yalvarmanın, ayaklarına kapanmanın bile Voyvoda'yı kararından döndüremeyeceğini biliyordu.

Genç kadın, korkunç sahneyi görmemek için kaldı, gitmeye hazırlanırken Voyvoda onun gözlerinin içine bakarak homurdandı:

- Nereye?

Angela adama nefretle baktı:

- Odama!.. dedi.

Voyvoda onu kolundan çekerek yerine oturttu:

- Hayır! Gitmeyeceksin! Oturup, sevgilinin ölümünü seyredeceksin!

Bir hıçkırık Angela'yı sarstı... Gözlerinden alevler fışkırarak:

- Siz iğrenç bir insansınız! Neden beni de öldürtmüyorsunuz? dedi.

Voyvoda hain hain güldü:

- Benimle yaşamak, senin için daha büyük işkence de ondan! Benden hiç bir zaman kurtulamayacaksın Angela!

Bu sırada elleri bağlanan Kara Murat sürüklenerek darağacına götürülüyordu... Son bir defa Voyvoda'ya baktı ve tükürdü.

Delikanlının ölüme korkusuzca gitmesi, orada bulunanların takdir dolu bakışlarını üzerine doplamıştı. Herkes içinden ona hayranlık duyuyordu.

Kara Murat idam sehpasına gözünü bile kırpmadan çıktı. O bu anda sadece bir Türk'e yakışır şekilde

yiğitçe ölmek istiyordu...

Gözlerini, kendisine acıyarak bakan halkın üzerinde dolaştırırken, ön sırada bir grup kadın gördü. Onlar da kendisine acıyorlardı:

- Ne güzel gözleri var?

- Yazık... Aslan gibi bir genç...

- Voyvoda onu kıskanmakta haklı vallahi...

- Sevgilisini mi elinden almak istemiş?

- Almak istemişse, almıştır... Öyle sevimli ki...

- Öldükten sonra kimbilir ne kadar çirkinleşecek? Dili bir karış dışarı çıkacak...

Aynı anda cellât yamakları, ilmikli ipi Kara Murat'ın boynuna geçirmişlerdi. Delikanlı:

"İşte her şey bitti!" diye düşündü. Kalbi derin bir sızı içindeydi. Ona ölmek değil, intikam alamadan gitmek çok acı geliyordu.

Cellâtın iki yardımcısı ipi öteki ucundan çekerek iyice gerdiler... Kara Murat, ayaklarının yerden kesilmek üzere olduğunu hissetti...

O sırada bir ses yükseldi:

- Durun! Asmayın onu!

- Bu, Voyvoda'nın sesiydi.

Cellât yardımcıları ipi gevşettiler. Kara Murat gözlerini açarak derin bir nefes aldı. Ne olduğunu anlamak istercesine etrafına bakındı.

Voyvoda bağırdı:

- Az daha öfkeye kapılıp, seni ucuz bir ölümle kurtaracaktım! Sen daha müthiş bir ölüme lâyıksın... Hem sana soracağım bazı şeyler var. Bunlara cevap vermeden ölmemen gerek... Yarın, asılarak değil, baltayla parça parça doğranıp, ateşte kızartılarak öldürileceksin!

Etraftakiler, duydukları kelimelerin dehşetiyle titreken, Voyvoda korkunç bir kahkaha kopardı:

- İntikamım çok kanlı olacak!

Seyirciler heyecan içinde fısıldadılar:

- Yarın burada yine şenlik var...

- Erken gelip yer kapalım öyleyse...

Kara Murat zindana götürülürken, hemen hekses ona acıyan gözlerle bakıyordu.

★ ★ ★

Kazıklı Voyvoda odasına döner dönmez bir koltuğun üzerine çöktü. Kalbi, karmakarışık kıskançlık hisleriyle doluydu.

- Evet evet! Yabancı ile Angela arasında mutlaka bir şey var! Acaba Angela onu seviyor mu? Bütün mesele bunda, diye homurdanıyordu.

Voyvoda Vilad, tarihte eşine rastlanamamış bir canavardı. Şimdiye kavdar birçok kadını sevmiş, severken öldürmüştü... Onun sevgisi sadece, hayvanca bir tutkudan ibaretti...

Fakat nasılsa Angela, bu canavarın kalbinde aşka benzer bir duygu uyandırmıştı. O şimdi Angela'yı kıskanıyordu... Aşkın yalnız sevgili ile birleşmekten ibaret kısa bir zevk olmadığın ilk defa anlıyordu.

Gerçeği bilmek istediği dayanılmaz bir ateş gibi için yakıyor, Angela'nın ona teslim olup olmadığını öğrenmek düşüncesi kalbini kemiriyordu.

İşte bu duygu, Kara Murat'ın idamını bir gün sonraya bırakmasına sebep olmuştu.

Voyvoda, gecenin bir kısmını, kendi kendine homurdanarak geçirdi. Sonunda, yüzünü kaplayan şeytanca bir gülümseme ile düşüncelerini karara bağladı:

''- Evet evet! Angela'nın ne derece namuslu olduğunu muhakkak öğrenmeliyim. Hemen zindana inip, yabancıya Angela'ya dokunup dokunmadığını soracağım. Eğer doğruyu söylerse hayatını bağışlayacağımı söylerim. Herif deli değil ya! Her halde canını kurtarmak için gerçeği söyler. Sonra ben de onu gebertirim.''

Hemen odasından çıktı. Cellât Popescu ile beraber kendi özel muhafızlarını da çağırıp, yeraltındaki hapishanenin müthiş bodrumlarına doğru inmeye başladı.

★ ★ ★

Voyvoda, adamlarıyle zindana girerken Kara Murat uyumaya çalışıyordu.

Ama eline ve ayağına vurulan ağır zincirler rahatça uzanmasına engel olduğundan, mümkün olduğu

kadar acısız bir durumda oturabilmek için sırtını duvara dayamıştı.

Bulunduğu odanın ortasında ağzı açık bir kuyu vardı İçinde garip sesler yükseliyordu. Aç hayvanların ıslığı, çığlığı, iç çekişi gibi ürpertici sesler...

Zindancı akşama kadar ona bakıp bakıp:

- Burası yalınlı kuyudur... İçinde yüzlerce, binlerce akperp ve yılan vardır. Kimbilir, Voyvoda belki seni buraya atacaktır, diye alay etmişti.

Popescu ile yaptığı dövüş Kara Murat'ı çok yormuştu. ilk kez, bir rakibi onun kadar hırpalayabilmişti...

''- Yaman adam şu Popescu!'' diye düşündü.. ''Ama yolunu yanlış seçmiş. Acaba onu öldürmemekle iyi mi ettim?''

Birden, zindana inen merdivenlerin üstündeki kapıdan karmakarışık sesler gelmeye başladı. Az sonra kapı şiddetli darbelerle sarsıldı:

- Hey zindancı! Allahın belâsı herif! Uyuyor musun? Aç kapıyı ulan!

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tarkan

YAZAN ve ÇİZEN: Sezgin Buruk

HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ

Tarkan ve kurt suya atladıkları anda kırılan büyük yelken direğide tekneyi parçalıyarak düştü.

Kandilis teknesini parçalayan Horas'a nefretle bağırdı. Sonra, oda canını kurtarmak için kendini suya attı. Tarkan ve kurt suya düşen büyük direği yakaladılar.

Az sonra, Kumandan Horas'ın okçuları suda çırpınan korsanların üzerine ölüm yağdırmağa başladılar..

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

Tarkan hızla sala fırlayıp saldırıya geçince Romalılar panîğe kapıldılar, salın bir ucu havaya kalktı. Kandilis birden atılıp koca vücuduyla abandı.

..Ve kendini sala atar atmazda kılıcını sıyırıp mızrağıyla hücuma geçmek isteyen bir Romalıyı suya yolladı.

AH!

AL!..

Bu sırada kumandan Horas gördüklerine inanamıyor, büyük bir şaşkınlık içinde onları seyrediyordu..

BİZİMKİLERİ ÖLDÜRDÜLER. OKLAYALIM ONLARI KUMANDAN!..

HAYRET! SALDA KİMSE KALMADI, OLACAK ŞEY DEĞİL BU!..

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

KANDİLİS'İN YANINDAKİ YABANCI MÜTHİŞ BİR SAVAŞCI. ONLARI YAKALAMAK ZOR OLACAK.

GÖRÜYORSUN Kİ ADAMLARIN ÖBÜR DÜNYAYI BOYLADI, HORAS!. HAH HAH HAAA!.. HAYDİ NE DURUYORSUN GÖNDER DİĞERLERİNİ!

Kumandan Horas kendine küstahça kafa tutan kandilis'e öfkeyle cevap verdi.

BANA BAK KANDİLİS, OKÇULARIM SENİ DEVİRMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORLAR. ŞUNU BİLKİ İKİNİZDE BANA CANLI OLARAK LAZIMSINIZ.

TARKAN • HONORIYA'nın YÜZÜGÜ •

DEVAMI GELECEK SAYIDA

TARKAN • HONORİYA'nın YÜZÜĞÜ •

KAZAR

Cennette bir yabancı

Kazar, çocukluğundan beri ormanda yaşamaktadır. Kız arkadaşı Şanna ise, hayvanat bahçesinde veteriner olarak çalışırken, sekiz yıl önce o da şehir hayvatını terkederek ormana gelmiştir...

PREVİN RAMONA'YI İÇERİ ÇEKTİ.
FAKAT DENGESİNİ KAYBEDEN RAMONA PATLAYICILARA ÇARPTI...

YOO! PAT-LAYICILAR!

DİKKAT ET!

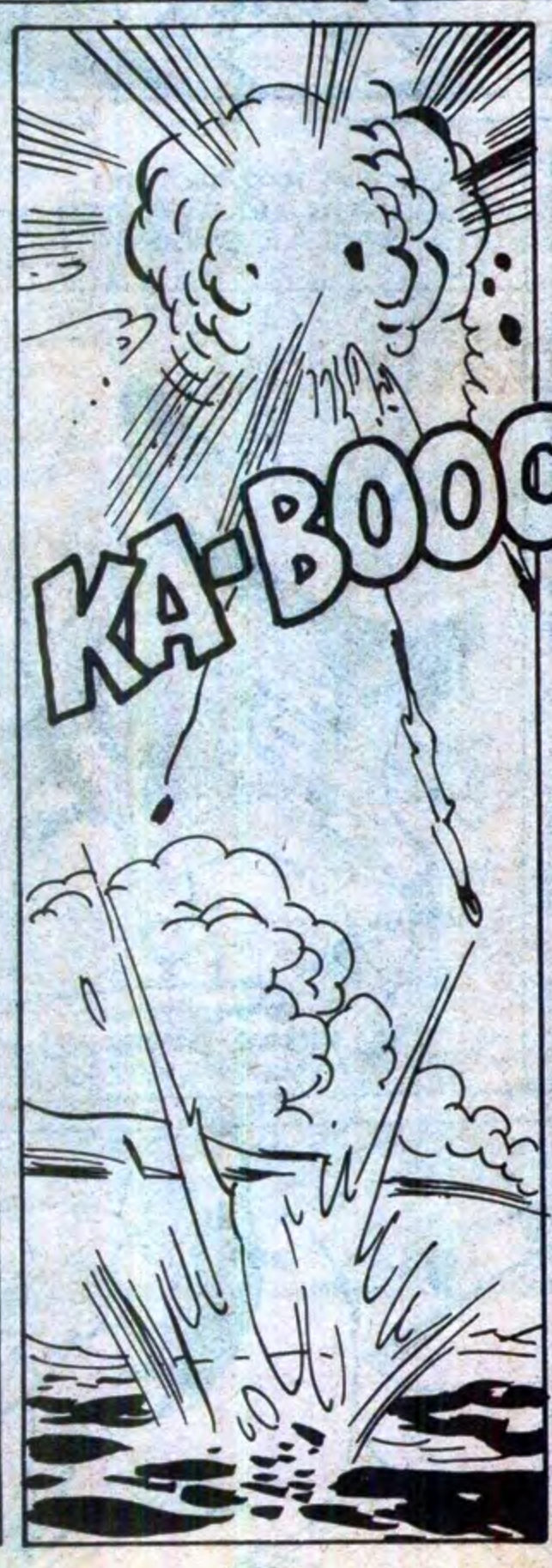
KA-BOOOM!!

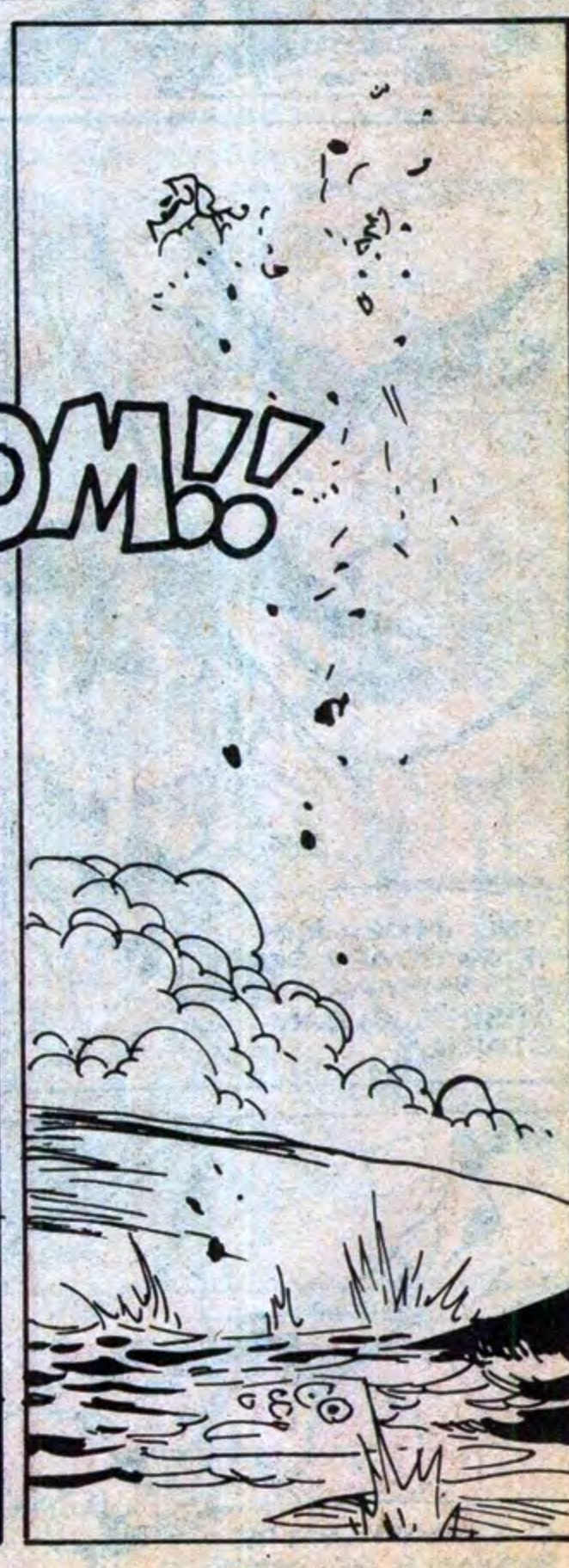

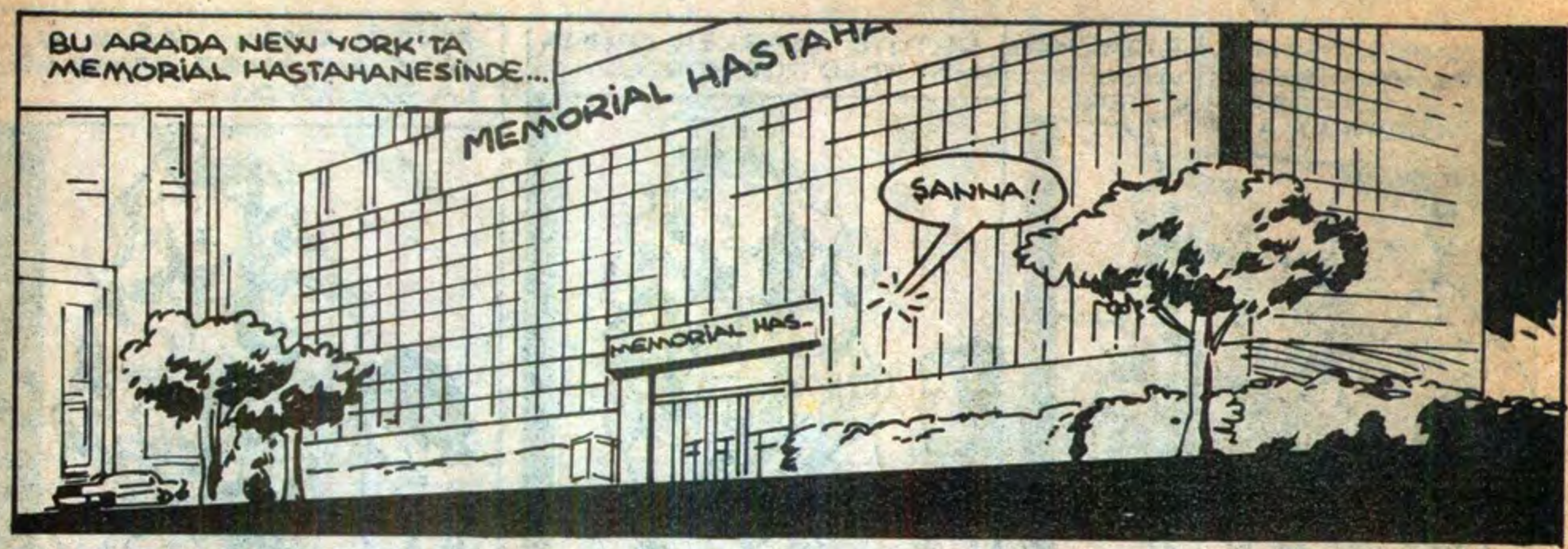
BU ARADA NEW YORK'TA MEMORİAL HASTAHANESİNDE...
MEMORİAL HASTAHA
MEMORİAL HAS-
ŞANNA!

ŞANNA, LÜTFEN! KENDİNE ACI ÇEKTİRME! BİR HAFTADIR HERGÜN BU MORGA GE-LİYORUZ.
O YAŞIYOR, PETER. YAŞADIĞI-NI BİLİYORUM.

ŞANNA.. SAKİN OL! LÜTFEN! KENDİNE İŞKENCE EDİYOR-SUN!
BENİ DURDURMAYA ÇA-LIŞMA! BEN NE YAPTIĞI-MI BİLİYORUM.

PLUNDER KEVİN!
BUNU TEKRAR YAP-MANA İZİN VERE...
SUS, PETER!
YARDIM... AHH!

ŞANNA, LÜTFEN İNAN BANA. NELER HİSSETTİĞİNİ BİLİYORUM AMA..
BIRAK KOLUMU PETER.

ÖRTÜYÜ AÇARKEN ŞANNANIN KOLU TİTRİYORDU...
KAFASI KARMAKARIŞIKTI...

SEVDİĞİ ADAMIN SOĞUK YÜZÜNE ANLAMSIZ BAKIŞLARLA BAKIYORDU...
SEVDİĞİ ADAM ARTIK ONA GÜLMÜYORDU.

AYAĞA KALK!
ŞANNA!

ŞANNA. GİDELİM...
AYAĞA KALK, KEVİN!

AYAĞA KALK DEDİM SANA!
KALK! KALK!

SMACK!

SANNA, ÖZÜR DİLERİM. SENİ İNCİTMEK İSTEMEDİM.

KEVİN? SEN MİSİN? NERELERDEYDİN, SEVGİLİM? O KADAR UZUN ZAMANDIR SENİ BEKLİYORUM Kİ...

SANNA..SAN.. KENDİNDEN GEÇTİ! SURATINA BAKIN! KAĞIT GİBİ!
ŞOK GEÇİRİYOR. ONU HEMEN ACİL SERVİSE GÖTÜRELİM.

MERAK ETME SANNA! HERŞEY DÜZELECEK! BEN SANA BAKACAĞIM.
VE ARKALARINDA, ÜZERİNDE KEVİN PLUNDER YAZILI ÇEKMECENİN İÇİNDE, YÜZÜ SANNA'NIN SEVGİLİSİNE BENZEYECEK ŞEKİLDE...
...DEĞİŞTİRİLMİŞ BİR YABANCININ CESEDİ DURUYORDU.

SAATLER SONRA ATLANTİĞİN ORTASINDA KESİF BIR SİSİN ORTASINDA İKİ GÖLGE BELİRDİ...

ORMAN LORDU İLE ZABU İDİ BUNLAR.

SON İPİ DE ÇÖZDÜM, ZABU. ARTIK HÜRÜZ.

OKYANUSUN ORTASINDA AÇ, SUSUZ VE SANDALSIZ. NEYSE, HİÇ DEĞİLSE BİRBİRİMİZİ BULDUK.

GROWLF!!!

O NE, ZABU? BİRŞEY Mİ GÖRDÜN? YOKSA BİR SANDAL MI?

BEYAZ KÖPÜKLÜ SULARIN İÇİNDEN GELEN ŞEY İKİ TONLUK AÇ BİR KÖPEKBALIĞI İDİ.

KÖPEKBALIĞI! ZABU, DİKKAT ET!

ZABU!!

GLUP!

ALKAN'IN HAZİNESİ

Yazan ve Çizen:
Abdullah TURHAN

Tekes'in savurduğu kuvvetli yumruğun tesiri ile Bodak'ın ayakları yerden kesildi... Havalandı...
45

... başı duvara çarptı... yere baygın serildi.
KÜT!

BANA KARŞI GELME. NIN CEZASI BU! BİR KOVA SU GETİR BARAK. ONU AYIL TALIM.

BİRBİRİMİZE DESTEK OLMALIYIZ TEKEŞ... BİR KIZ İÇİN BU YAPTIKLA-RIN FAZLA DEĞİL Mİ ?
SENDEN AKIL ALACAK DEĞİ-LİM... EĞER CANIN TATLI İSE DEDİĞİMİ YAP!
SONRADA KIZI GETİR BANA!

FAZLA İLERİ GİTMİYOR MU-SUN TEKEŞ? UNUTMA SENİN YARANI TIMARDA ONUN DA PAYI VAR...
BİLİYORUM BARAK! BUNUN İÇİN DE HAZİNEYİ İÇE BÖLECEĞİZ. DAHA NE İSTİYORSUNUZ ?
46

BENİ MI ÇAĞIRDINIZ EFENDİM !..

TANRIM... NE KADAR DA GÜZEL!..

Tekeş genç kızın gü-zelliği karşısında kendini kaybetmişti. Ona muttaka sahip olmak is-tiyordu...
GEL BANA !

Tekeş kıza elini uzatmak iste-yince...
ÇEK PİS ELİNİ

HIRÇINLIK SANA DAHA DA GÜZELLİK VERİYOR!
47
Genç kızın elindeki bıçak az sonra tahta zemine düştü...
HAYIR!..
Kızın bu hali Tekeş'i bir kat daha büyülemişti...
SEN DIŞARI ÇIK BARAK!
Barak için Tekeş'in dediğini yapmaktan başka bir çare yoktu...
Abdullah Turan
Tekeş bu kez parmaklarını genç kızın giysisine götürüp hızla çekti parçaladı. Kızın iri, dolgun göğüsleri dışarı fırladı...

Tarkan
KARA MURAT

BILKA Limited Şti. adına sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: Samet Koçyiğit
Çarşamba Günleri Çıkar

YÖNETİM: KUTLUGÜN SOK. NO. 25 SULTANAHMET - İSTANBUL
Basıldığı Yer: Uygun Basın ve Ticaret Limited Şirketi

Neşredilen resimli roman yazı ve resimlerin her hakkı Bilka Bilim - Kültür - Araştırma ve Yayıncılık Limited Şti. ne aittir.

Tekeş, yere eğilip kızın kadife kadar yumuşak yüzünü avuçları içine aldı...

Şişko kendine gelir gelmez kıza yardıma koşmuştu ama...

...Tekeş çevik bir hareketle geriye doğru fırladı...

DEVAMI GELECEK SAYIDA